

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontleen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PIRAATJESMAKERS

Een toneelstuk met of zonder liedjes
voor de jeugd

door

Tony Proost

Muziek : Joris van Hasselt

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3498

PERSONAGES

(onbeperkt aantal spelers)

INWONERS VAN AMSTERDAM (m/v)

MARKTKRAAMSTER (v)

LIZ (v)

OUD VROUWTJE (v)

SUPERMAN (m)

REZA (v)

MEL (v)

BELLEMAN (m/v)

CATH (v)

JAN (m)

PIER (m)

TJORES (m)

MOEDER VAN MEL (v)

ZUSSEN/BROERS VAN MEL (m/v)

RAJAKUMARI (v)

LENORE (v)

PLUCHE (v)

ADVOCATE (v)

(Buskruit) BETTY (v)

JACK (m)

LUCY (v)

MATROZEN 'HOEK VAN HOLLAND' (v)

REGISSEUR (m/v)

JC GIJSBRANDT (m)

BLOEMENDAAL (v)

PIET PIRAAT (m)

GRIETJE DE DOOD (v)

KERSTMAN (m)

BRAVADO (m)

PATATI (v)

PATATA (v)

ZEEROVERS 'LACHEND KAKSKE' (m/v)

EERSTE DEEL
DE KAAIEN VAN AMSTERDAM

1

(achteraan het podium een stelling; links vooraan een loopplank. Steeds meer drukte op de kaaien van de haven van Amsterdam; marktkramers verkopen hun waar; scheepslui laden en lossen; tonnen, zakken en kratten staan her en der gestapeld; het geluid van meeuwen en de zee)

LIED 1 - Amsterdam

(Liz achter links op; loopt achteloos langs de kraampjes, steelt plots een salami en zet het op een lopen)

MARKTKRAAMSTER : Dief! Houd de dief! Houd ze tegen!

(Liz loopt door de zaal; enkele mensen achtervolgen haar, maar geven op; Liz komt achter links het podium op; zet zich op de loopplank; ze is sjofel gekleed)

LIZ : *(tegen het publiek; hijgend)* He he. Even op adem komen. Mijn naam is Liz. Niet Elizabeth, maar gewoon Liz. Ik weet niet wanneer ik geboren ben en dat kan me ook geen barst schelen. Ik ben een straatwees. Altijd al geweest. Slapen doe ik onder de blote hemel en eten vind ik tussen het afval. En ja, soms steel ik, maar alleen als het moet. Ik geef toe, ik zou niet weten hoe ik een vork moet vasthouden,...

(vooraan links komt een oud vrouwtje op met een mand; Liz veert recht)

OUD VROUWTJE :Vorken! Vorken! Koop hier je vette vorken! *(zoekt in de mand, haalt*

er een vork uit en geeft die aan Liz) Hier, schattie, voor jou is deze eerste gratis. De beste kwaliteit. Kijk, die vorken hebben meer tanden dan ik! *(lacht; loopt door)* Ik zeg altijd: voor een leven zonder zorken, koop de beste... ferketten! Jawel! *(lacht; terug vooraan links af)*

LIZ : *(kijkt met onbegrip naar publiek; steekt de vork weg)* Zoals ik al zei dus, geen vorken, maar ik weet wel perfect hoe je tegen een dame aanloopt en je je smalle vingers in haar tas laat glijden. *(lacht; toont een worst aan het publiek)* En ja, deze salami, die lag ook maar te verschrompelen op die worstenkar daar.

MARKTKRAAMSTER : *(in het ijle; naar het publiek)* Denk maar niet dat ik klaar met je ben! Volgende keer heb ik je vast, schooier, heb ik je vast! Of ik stuur mijn zoon op je af!

(een man in Supermankostuum verschijnt rechts en gaat weer af; Supermantune)

LIZ : *(staat recht op de loopplank; voor zich uitkijkend; tot het publiek)* Weet je waar ik altijd al van gedroomd heb? Als verstekeling mee te varen op een schip, een koopvaardijship, met hoopvol opbollende zeilen naar de Nieuwe Wereld. Weg van hier. En eerlijk? Ik dacht dat het me nooit zou lukken. Tot ik Reza tegenkwam.

2

REZA : *(achter links op; van achteraan het podium)* Jij bent beter dan dit, Liz.

LIZ : *(tot het publiek)* Zo zei Reza tegen mij.

REZA : Want jij hebt hersens in je hoofd.

LIZ : *(tot het publiek)* Hoor je dat? Ik ben beter. Ik heb hersens in mijn hoofd. Ja, Reza weet altijd wat te zeggen. Daarom is ze ook de leidster van de groep. En dan is er ook nog Mel, voluit Melanie, de zenuwpees.

MEL : *(achter rechts; heeft een winkelmand vast)* Hey, Liz! Heb je het gehoord? De 'Hoek van Holland' is zwaar beschadigd binnengelopen. Er is geen spaander van heel! Niemand weet zelfs hoe het retourschip de haven heeft gehaald. De laatste keer dat een schip zo is geplunderd, is toen met die Engelse boot met al die

goedkope kleren, allez, hoe heette die ook alweer?

LIZ : Je bedoelt de Primark.

MEL : Die, ja. Mijn God! Naar het schijnt hebben de piraten maar zeven bemanningsleden gespaard. Zeven, Liz, zeven! *(steekt vijf vingers op)* De rest is visvoer, op de bodem van de zee. *(maakt een kruisteken)*

LIZ : *(tot het publiek)* Piraten. Het was niet de eerste keer dat we ervan hoorden en het zou ook niet de laatste zijn. Maar deze keer was het wel het begin van ons nieuwe leven. En ik, ik wil dit avontuur graag met jullie delen. Ik wil je vertellen hoe ik deel uitmaakte van het meest absurde...

REZA : *(loopt naar voor tot bij Liz)* komische...

MEL : *(loopt naar voor tot bij Liz)* bizarre...

LIZ : bijna volledig vrouwelijke piratenschap ooit. U hoort het goed: bijna alleen meisjes. Niet gedacht, he, dat er vrouwelijke piraten bestonden? Nu ja, piraten. Kapers is een beter woord. Piraten of zeerovers zijn moordlustige schurken, het uitschot van de zee. En wij... Maar laat ik bij het begin beginnen, met een boodschap... van de belleman.

3

(achteraan door de zaal komt een belleman op; luid bellend en roepend)

BELLEMAN : Aandacht, aandacht, aandacht. Ingevolge de zware averij aan het schip 'Hoek van Holland', aangemeerd aan de Oranjewerf, de lafhartige moord van zijn bemanning en de verachtelijke diefstal van zijn cargo, looft de weledele heer Jan Corneliszoon Gijsbrandt, gouverneur van de Verenigde Oost-Indische Compagnie, divisie Amsterdam, een rijkelijke beloning uit voor eenieder die informatie kan verschaffen met betrekking tot de piraten of de veroverde buit. U gelieve zich te richten tot het hoofdkantoor van de Compagnie in de Oude Hoogstraat. Ik dank u. *(pauze, loopt verder, weer naar achter)* Aandacht, aandacht, aandacht,...

4

REZA : Dit is het, meisjes, dit is waar we al zo lang op hebben gewacht. Al heel ons leven willen we kapers worden, toch? We willen de geur van de zilte lucht, niet die van verschaald bier, rotte vis en snuivende paarden, zoals hier, op de kaaien van Amsterdam. Wel dan? Dit is onze grote kans. Die beloning, die is voor ons. De ‘Hoek van Holland’ was amper vijf dagen buitengaats, op weg naar Indië, om allerlei kostbaarheden in te slaan: kruiden, robijnen, vloerkleden, rollen geborduurde zijde. Weet je wat dat betekent? Het schip was licht bemand, maar zwaar beladen met kisten vol goud- of zilverstaven.

LIZ : Dus, als wij die schat terugvinden en we krijgen daar nog maar een deeltje van als beloning, dan zijn we binnen! Dan doen we heel Amsterdam de groeten en kiezen het ruime sop!

MEL : Eh, een beetje kalm, zalm. Die schat *is* al wel in handen van piraten, he. Die mannen peperen hun eten met buskruit en drinken bloed als aperitief. Wat kunnen wij, melksnorren, tegen hen beginnen? Die piraten achterna zwemmen en ze dan vriendelijk vragen het goud terug te geven? Huh, we hebben niet eens een schip.

REZA : Details. Maar, je hebt wel gelijk natuurlijk, we hebben een plan nodig.

(achter links Cath op tot vooraan; ze draagt een sabel)

CATH : Ik heb een plan! We snijden die piraten open als makrelen, van hun bek tot aan hun staart. We graaien de buit mee en strijken de premie op!

LIZ : *(tot het publiek)* O ja, ik was bijna Catherina vergeten, of gewoon Cath. Eentje om mét handschoenen aan te pakken. Bij Cath stroomt van ons allemaal waarschijnlijk het meeste piratenbloed door de aderen. Er wordt van haar gezegd dat ze geboren is met haar wijsvinger meteen in een haak en dat de gulle borsten van haar moeder gevuld waren met rum in plaats van met melk.

MEL : *(ironisch)* Da’s zeker, Cath. Wij met zijn vieren tegen de rest.

CATH : Als het moet, ja.

REZA : Natuurlijk niet. We roepen de hulp in van stoere zeebonken met eeltige handen, bolle spieren, stemmen als een ruwe branding en een anker op hun borst. En waar vinden we die beter dan hier in Amsterdam? De stad is steeds meer op de zee gericht. Er lopen veel werkloze matrozen rond die graag met een stel straffe madammen als wij de wateren onveilig maken, toch? Kijk. Ik heb al een oproep gemaakt om onze bemanning samen te stellen. *(deelt flyers uit)*

LIZ : *(geeft haar flyer door aan Melanie)* Hier, wat staat er? Ik kan dat niet lezen. Ik heb dysorthocalculatie.

MEL : *(leest)* 'Gezocht: ervaren matrozen voor ambitieuze kaaptocht'. 'Internationaal georiënteerd team van vier dynamische vrouwen'.

CATH : *(leest mee)* 'Houten been is een pluspunt'.

LIZ : Is dat niet wat overdreven, Reza?

REZA : Maar nee. Je moet jezelf toch verkopen? Vooruit, begin maar uit te delen.

5

(de meisjes delen flyers uit en spreken de mensen aan; iedereen wijst hen na of lacht hen uit; rechts Jan, Pier en Tjores op)

JAN : *(raapt een flyer op van de grond)* Nee, dit geloof je niet, jongens. Die grieten hier denken dat ze kapers kunnen ronselen om een schip te bemannen. Hoe bedenk je het? Willen we ter Kaapren varen, girls? Wel, al die dat willen, dat moeten mannen met baarden zijn.

REZA : Zoals jullie, zeker? De beroemde Jan, Pier en Tjores?

TJORES : Ja, Corneel kon niet komen.

REZA : Dus jullie zijn echte piraten, he, mannen met baarden? *(komt dichterbij)* Nu je het zegt, proficiat, ik zie al wat dons verschijnen op je bovenlip, Jan. Of zijn dat pareltjes angstzweet?

JAN : Oeh, dat snijdt. Maar nu even serieus. Meisjes aan het roer. Zie je het al gebeuren?

PIER : *(lacherig, verwijfd)* Tjores, ze zeggen dat ik de vlag moet strijken. Heb jij soms een strijkijzer?

TJORES : *(verwijfd)* Hee, Pier, is mijn gat niet te dik in deze piratenbroek?

REZA : Lach je lol maar op, jongens. Wees gerust jaloers.

JAN : Jaloers? Op jullie? Waarom zouden we? Vrouwen zijn als de beste stuurliu: ze staan aan wal. En zo hoort het. Het harde leven speelt zich af op het dek, niet in de kombuis.

CATH : Ten eerste, wij doen nog altijd wat we willen. En ten tweede, ik weet niet wat dat is, een kombuis. Tenzij het bestaat in een medium.

JAN : Een kombuis, da's de keuken, sufkip. A propos, jullie azen toch niet toevallig op die beloning van de Compagnie? Zet die maar snel uit je hoofd, want ze is al gereserveerd. Voor ons.

CATH : *(dreigend met sabel)* De grootspraak zal jullie wel vergaan, stelletje vissticks, als je vasthangt onder de kiel van ons schip en wij door messcherpe koraalriffen varen, jullie buiken opengereten en jullie darmen als voer voor de haaien.

(Jaws tune)

PIER : Fake news, Cath. Koraalriffen – da's alleen in de Caraïben. En bovendien: jij en welke bemanning? Wanneer was die zogenaamde rekrutering ook alweer? *(kijkt op flyer)* Vanavond, bij zonsondergang. Hoe origineel. Begin van teleurstelling maar al te miauwen, Cath, want er gaat geen kat op afkomen.

REZA : Dat zullen we dan wel zien, zeker? Game on, jongens.

(Jan, Pier en Tjores rechts af; Jan kijkt nog even achterom naar Reza)

MEL : Wat een ettertjes. *(twijfelend)* Denk je echt dat er veel mannen op onze vacature zullen reageren, Reza?

REZA : *(ineens veel meer onzeker)* Eerlijk? Ik weet het niet, Mel. Laat ons nog maar wat briefjes uitdelen, oké?

LIZ : *(tot het publiek)* De meeste mensen lachten ons vierkant uit. Meisjes die kaper willen worden? Zoiets belachelijks hadden ze nog nooit gehoord. Mel hield het al snel voor bekeken en besloot eerst naar huis te gaan. Dit is wat er gebeurde, zo vertelde ze mij nadien.

(Mel achter links af; de rest rechts af; licht uit)

6

(licht; Mels moeder staat in het midden vooraan; ze haalt handdoeken uit een grote mand en vouwt ze één voor één op; ze legt ze op een ton; rond haar komen kinderen één voor één langs in een cirkel; telkens stelt de moeder dezelfde handelingen: snotneus afvegen, knoop vastknopen, kusje op wonde geven...; Mel vooraan links op; zet haar mand neer)

MEL : De groenten waren weer te duur, mama.

MOEDER : Alweer een lege mand, he? Het is niets. Ik had het wel gedacht. Gelukkig hebben we nog wat aardappelen, rapen en eieren over.

MEL : Er ligt weer een boot in de werf. Een complete ravage. De 'Hoek van Holland'.

MOEDER : Piraten, he? Dat verbaast me niks. Ze worden almaar driester. Die boten zijn drijvende schatkisten van zodra ze de haven uitvaren. Net als dat karveel dat naar de Amsterdamse Walletpjes is vernoemd: de 'Wall Street'. Weet je wat daarmee is gebeurd?

MEL : Nee.

MOEDER : Compleet gecrasht. Nee, ik zal er geen traan om laten. Het zal ze leren, op zee te gaan. De mens is gemaakt om vaste grond onder de voeten te hebben. Water is voor de vissen. Drie mannen (*steekt vijf vingers op*) heb ik aan de zee moeten laten, jouw vader inbegrepen. Dat hij mag rotten in de hel, mij achterlaten met acht snotapen. (*tot haar kinderen*) Kom, sproutjes, het is bedtijd.

(de kinderen achter links af; Mel en haar moeder beginnen lakens op te vouwen)

Die sympathieke jongen van het Rembrandtplein is daarstraks langsgekomen, toen je weer niet thuis was.

MEL : Donald.

MOEDER : Je zou hem beter zelf eens opzoeken. Hij is erg geïnteresseerd in jou, Melanie.

MEL : Fijn. Ik niet in hem.

MOEDER : Dat kan nog komen, als je hem de kans geeft. Je bent oud genoeg om te trouwen. Het is tijd om eens aan anderen te denken in plaats van aan jezelf. Aan je broers en zussen bijvoorbeeld, die sinds de dood van je laatste stiefvader amper iets te eten hebben gehad. Als oudste heb jij een verantwoordelijkheid.

MEL : Er zijn andere manieren om aan geld te geraken, veel geld. Wacht maar af. Die Donald is een klier, mama. Ik heb mijn echte held nog niet gevonden.

(rechts komt Superman weer op; Supermantune)

En daarbij, het getrouwd leven is niks voor mij. Ik wil niet ‘de vrouw van’ zijn. Ik wil zelf aan het roer staan.

MOEDER : Dat weet ik, ja, letterlijk, liefst van een koopvaardijbrik. Wat denk je? Dat jouw geluk ligt op een schuimkop, aan het einde van de horizon? Je bent een dromer, Melanie, net als je vader. Hij had zeilmaker kunnen worden, maar nee, hij koos de zee en zijn eigen ondergang. Bah, er zit veel te veel van hem in jou.

MEL : En wat is daar mis mee?

MOEDER : Heb je zo’n kort geheugen?

LIED 2 – Het leven is geen sprookje (levenslied)

Je blijft hier, Melanie, hoor je me?

MEL : Mijn naam is niet Melanie. Ik heet Mel.

MOEDER : Ik laat Donald weten dat je hem wil ontmoeten. Melanie! Melania!

(Mel vooraan links af; haar moeder roept haar na; gaat rechts af; licht uit)

7

(licht; het is avond; het podium is veel leger; achteraan midden een microfoon op staander; vooraan links, rechts en in het midden houten tonnen; Reza, Liz, Mel en Cath staan samen aan de middelste ton)

MEL : We wachten al meer dan een uur, Reza. Niemand daagt op. We geven er beter de brui aan.

(rechts Jan op, vermomd als meisje)

JAN : *(kopstem; overacting)* Hi. Bent u het die kapers zoekt? Mogen dappere meisjes zich ook aanbieden?

REZA : *(naïef; kijkt de rest aan als in overleg)* Eh... Ja. Ja, waarom niet? Iedereen is welkom, man of vrouw. Tenslotte, wie is het zwakke geslacht en wie het sterke, he?

JAN : Dat zeg ik ook altijd. *(klopt Reza hard op de rug; die kucht)*

REZA : Mel, jij noteert alle gegevens?

MEL : Wat is uw voornaam, beste vrouw?

JAN : Marie.

MEL : *(noteert)* Oké. En uw achternaam?

JAN : Huana. Ja, ik kom van Colombia. Mijn familie doet daar goede zaakjes, he he. In allerlei kruiden. En hier in Amsterdam: klanten genoeg!

MEL : Dus ik noteer: Marie Huana uit Colombia. Hee, wacht eens even...

REZA : *(doet Jans pruik af)* Jan. Ik had het moeten weten.

JAN : Betrapt. *(gespeeld)* Zeg het maar eerlijk – ik kan er tegen: ik heb de job niet, zeker? Spijtig. Nog veel succes met de vele andere *(kijkt om zich heen; trekt zijn schouders op)* kandidaten. Oeps. Doei.

(Pier en Tjores staan rechts te lachen; Jan rechts af)

CATH : Hou me tegen! Ik draai hem binnenstebuiten!

MEL : Maar hij heeft wel gelijk. Wie wil er met een stel kletstrienen in zee gaan? Wat maken wij ons eigenlijk wijs? Of wacht eens, daar komen mensen aan. Ik zal ze opvangen.

8

(Reza, Liz en Cath gaan elk vóór een ton staan, met hun gezicht naar het publiek als in 'The Voice'; Mel staat uiterst links; achter links komen de Indische Rajakumari op, de schools geklede psychiater Lenore en de hond Pluche; Mel vangt ze op)

MEL : *(tot Rajakumari)* En? Ben je er klaar voor? Vallen de zenuwen wat mee?

RAJAKUMARI : *(Indisch accent)* Ze beginnen nu wel te komen, ja. Ik hoop dat mijn stem het uithoudt.

MEL : Maar jij gaat dat zeker goed doen! Veel succes!

(Lenore en Pluche moedigen Rajakumari mee aan; ze gaan samen met Mel uiterst links staan toekijken; Rajakumari gaat naar de microfoon; ze zet een hoedje op, schraapt haar keel en geeft teken aan de muzikanten. Rajakumari zingt kort een té emotionele remake van het lied 'Mijn hoed, die heeft vier deuken'; in het midden van het lied klopt Reza op de ton; ze draait rond de ton tot ze Rajakumari aankijkt; ze reageert enthousiast; na afloop draaien ook Liz en Cath rond de ton; applaus)

REZA : Wow! Fantastisch gedaan, zeg! Wat ik zo knap vindt, is dat je van dit lied je eigen versie hebt gemaakt. Je had ook zo'n mooie 'grain' in je stem. Ik was helemaal verkocht. Ik kan niet geloven dat de rest niet heeft omgedraaid, eigenlijk.

LIZ : Ja, sorry, ik was niet mee. Op één of andere manier geloofde ik het niet helemaal.

CATH : Voor mij was het een foute nummerkeuze. Het deed mij nog altijd te veel aan het origineel denken van uit mijn kindertijd. Maar voor de rest: hoedje af! *(lacht)*

REZA : Maar wat is jouw naam eigenlijk, juffrouw?

RAJAKUMARI : Ik heet Rajakumari. Dat is Indisch. Ik spreek vele talen. Ik ben al een paar keer voor de Compagnie roerganger geweest van Indië naar hier.

MEL : Je bent een zingende stuurvrouw? Maar dat is perfect! Dan ken je de belangrijkste vaarroute al, maar ook de taal, de cultuur. Best wel raar dat je zonder werk zit,

met al die ervaring.

RAJAKUMARI : Ik ben... ontslagen.

MEL : Door wie?

RAJAKUMARI : Door kapitein Wilders. Tja, hij is niet zo voor vreemdelingen op zijn schip.

REZA : Wat maakt het uit? Ik zou zeggen: welkom in mijn team, Raja...

RAJAKUMARI : Rajakumari. Maar de meeste mensen gebruiken alleen de eerste letter van mijn naam. Zeg dus ook maar gewoon 'Aarh' (*Engels uitgesproken*).

CATH : Aarh?

RAJAKUMARI : Ja, ik vond dat wel 'piraterig' klinken. Aarh... En dat daar zijn mijn vrienden. (*wijst naar Pluche en Lenore*)

LIZ : (*opzij; fluisterend tegen Reza en Cath*) Zijn dat die zeebonken die ons gaan helpen, die gespierde matrozen die als trapezisten met ware doodsverachting in het want gaan bengelen, met een dolk tussen hun tanden?

REZA : De eerste indruk kan bedriegen, Liz. En we kunnen nu eenmaal niet kieskeurig zijn. (*luid tegen Pluche en Lenore*) Maar natuurlijk, vrienden, kom gerust kennismaken!

(*Reza en Mel zetten zich aan de linkse ton met Rajakumari; Cath in het midden met Pluche en Liz rechts met Lenore; licht op ton rechts*)

2

LIZ : En wat doet u in het dagelijks leven, eh...?

LENORE : Lenore. Ik ben psychiater. Toch belangrijk? Dat de bemanning ook geestelijk gezond is?

LIZ : Tja, ik veronderstel van wel.

LENORE : U twijfelt. U heeft het er lastig mee, zie ik. Heeft u een moeilijke jeugd gehad? Wilt u er eens over praten?

LIZ : (*zakelijk*) Zeg liever waarom jij denkt een betere piraat te zijn dan deze kandidaat?

(*rechts verschijnt opnieuw de man in Supermankostuum en gaat daarna weer af;*)

Supermantune)

Hajami poelelee. Hajami koto poelelee?

LENORE : Oei, ik wist niet dat je Spaans moest kennen.

LIZ : Poelelee!

LENORE : Portugees? Papiamento? Swahili?

LIZ : Poelelee!

LENORE : Nee, sorry, ik dacht echt niet dat talenkennis...

LIZ : *(wordt helemaal gek; bedaat dan)* Dank je wel, Lenore. Bij nader inzien denk ik dat een beetje psychische hulp op ons schip wel van pas komt.

(Lenore en Rajakumari naar achter; Mel naar ton rechts; licht op ton in het midden)

10

CATH : En uw naam was...?

PLUCHE : Pluche. Ja, madam, Pluche. Lach maar. Mijn baasje had altijd graag een schoothondje gewild. En nu zit ik met die naam.

CATH : Ja, Pluche, schoot of iets anders. We kunnen er niet omheen dat je een hond bent, he? Ik weet niet of er een piraat onder dat vel zit van jou en ik wil je niet nodeloos aan het lijntje houden.

PLUCHE : Geloof me, ze hebben mij al dikwijls genoeg aan het lijntje gehouden. En ik ben dat beu. Ik ben het beu alleen maar tegen een paal te plassen of aan iemand zijn gat te ruiken. Ik wil de wereld zien!

CATH : Amai, jij bent anders wel een bazig beestje, he? Hmm, misschien wel leiderskwaliteiten.

PLUCHE : Dat weet ik niet, madam, maar weet je wat ik wel goed kan? Mensen afblaffen. Woef! Haha, dat was schrikken, he? Woef!! Ziet ge 't? Werkt altijd.

(Cath gooit een tak weg in de zaal; Pluche gaat erachteraan en brengt de tak terug; schudt zich uit; hijgt)

Dat was een gemene streek!

CATH : *(noteert)* Apporteren. Check.

(Pluche naar achter)

11

(licht op ton links; daar is Pier aangekomen, vermomd als meisje)

REZA : Voornaam?

PIER : *(kopstem)* Bo.

REZA : Achternaam?

PIER : Hari.

REZA : Bo Hari. Hari Bo?

PIER : Ja, ik ben het snoepje van de week. *(neemt zijn pruik af)* Maar eigenlijk is deze job toch niets voor mij, zoetje, sorry.

(Pier rechts af, waar zijn vrienden staan te lachen; Reza naar ton in het midden; licht op ton rechts; daar staan nu Betty en haar advocate)

12

ADVOCATE : Mag ik u voorstellen: dit is mademoiselle Peignoir des Petits Chats Chauds.

MEL : Ah bon, hoor ik het goed? U bent van adel. Dan heeft u vast veel geld, mademoiselle...?

ADVOCATE : *(overlegt met Betty)* Mademoiselle Peignoir des Petits Chats Chauds doet een beroep op haar zwijgrecht: ze verkiest die vraag niet te beantwoorden. *(weer overleg)* Bovendien wil mijn cliënte voortaan niet meer aangesproken worden als mademoiselle Peignoir des Petits Chats Chauds, maar als 'Buskruit Betty'. *(toont een contract)* Ik heb voor de gemakkelijheid daar al een contractje voor